

Forfatter: Brun, Johan Lyder

Titel: BREV TIL: Krarup, Frederik Christian FRA: Brun, Johan Lyder (1917-12-23)

Citation: Brun, Johan Lyder: "BREV TIL: Krarup, Frederik Christian FRA: Brun, Johan Lyder (1917-12-23)", i *Kirkestriden i Norge belyst ved Lyder Bruns brev til F. C. Krarup 1905 til 1931*, UNIVERSITETSFORLAGET, s. 176. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001031205-000-shoot-L0010312050000033.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Kirkestriden i Norge belyst ved Lyder Bruns brev til F. C. Krarup 1905 til 1931

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christiania 23/12—17

Kjære sogneprest Krarup.

Da min hustru nok er kommet hjem, men endnu ikke kan ta del i husets gjøremaal, har jeg hat uvanlig travlt til julen, og naar derfor først idag at skrive til Dem. De og Deres hustru er saaledes kommet mig i forkjøpet, Deres venlige brev og hilsen mottok vi idag, og hjertelig takk derfor fra os begge — saavel som for al deltagelse under min hustrus sygdom! Vi sender paa vor side vore hjerteligste ønsker for julen og det nye aar — det glæder os meget at De saa godt har overvundet Deres sygdom, og haaber nu at det nye aar maa bringe de fulde kræfter tilbake! — —

Ja, hvor mørkt ser det ikke i øieblikket ut med krigen! Det synes virkelig som om tyskerne ikke kan beseires, og skal de — idetmindste relativt — bli staaende som seierherrer, saa er det frygtelig at tænke paa hvad der er ofret uten at det er lykkes at tilbakevise den voldspolitik som de staar som de mest utprægede og typiske repræsentanter for. Den trøst har vi dog at tilsidst er verdensstyret i vor himmelske faders haand, og hvor underlig og smertelig end tingenes gang end ofte kan synes, der kan dog ogsaa vise sig uventede historiske eftervirkninger, ondt kan bli godt, og veien kan føre frem til en lysning selv om det ser noksaa mørkt ut. Gud styre alt til det gode! Man maa jo haabe at der i tidens løp maa ske en forandring inden det tyske folk selv, — selv om jeg for min del ikke hører til dem som ser optimistisk paa det, men føler mig overbevist om at der i saa henseende endnu er langt til maalet.

Det var kjedelig at jeg ikke ved mit sidste besøk i Kjøbenhavn¹ fik talt mere med Dem — tiden hos Jacobsen² gik saa hurtig at før man visste ord av det var aftenen forbi. Det var forøvrig en ualmindelig hyggelig aften, Jacobsen er excellent som vert, og naar gjæsternes velbefindende er saa umiskjendelig og gir sig uttryk i saa mange taler, er det virkelig fornøielig. Den hele Danmarkstur var for mit vedkommende meget vellykket, — meget kort, men ikke mere anstrengende end at jeg greiet det. Og nu kommer jeg i nær fremtid endnu en gang til Danmark — for at faa indfridd mit løfte har jeg gaat ind paa at komme ned og holde foredrag i Studenterforbundet 7de februar, man vil nemlig helst ha dette foredrag ved begyndelsen av semestret.³ Det blir dog s. 177atter kun en ganske kort tur, og det er vel tvilsomt om jeg kan gjøre regning paa at træffe Dem — det skulde da være at De just hadde noget andet at utrette i Kjøbenhavn?

Samtidig hermed sender jeg Dem vort reformationsskrift som en liten hilsen fra norsk teologi⁴ — efter omstændighetene er jeg glad vi har kunnet yde hvad vi har. Heftet er jo meget forskjellig fra det danske, — den tanke at præstere saa og saa mange Lutherartikler avskrækket os, vi har heller ingen egentlige Lutherspecialister og saa valgte vi heller at bygge skriftet paa et helt andet princip.

Forleden hadde vi et overraskende besøk av fru professor Buhl,⁵ som kom tilbake fra sin eventyrlige færd til Færøerne og paa gjennomreise tilbragte et par dage her. Hun forsøkte forgjæves at lokke prof. Buhl herop i julen, mens Buhl paa sin side arbeidet for at faa fruhen hurtigst mulig tilbake. Jeg haaber at hun idag er kommet til Kjøbenhavn.

Har De læst Scharlings uttalelser om sin guddommelige utkaarelse til summus theologus — Theolog eller digter s. 33 ?⁶ Jeg synes det er pinlig at ingen nærstaaende, velvillig sjæl har kunnet hindre den gamle fra at nedskrive disse sætninger som stiller ham i et lys han vel egentlig ikke fortjener — jeg kan ikke tænke mig andet end at der her maa være alderdomssvakhet med i spillet.

Det glæder mig meget at smaakriftene⁷ kommer i gang — i sin tid følger forhaabentlig ogsaa bladet!

— Lev nu vel, og vær med Deres hustru hjertelig hilset og takket for alt godt, alt venskap og al deltagelse i det aar som er svundet! Guds fred i det nye!

Deres hengivne
Lyder Brun

12 — Kirkestriden i Norge